

ગાંધીનરસમાચાર

દિ. ૧૮-૧૧-૨૦૧૩, મંગળવાર

તંગ્રી સ્થાનેથી.....

વાજપેયીજુને ‘ભારત રણ’ આપો

આમ તો આપણા
જાશાળ દેશના દરેક મદ્દેશ
થા લોકો કોઈને કોઈ
કારની વિશિષ્ટતાઓ

આરામી હક્મત: સોરઠનો સુવર્ણ કળશ

દરાવે છે. ડરેકના લિટાઇગન રંગોથી દેખણે નજરો શોભાયમાન છે. આમ છતાં કેટલાં પ્રદેશી કચિઓ-સંસ્કોણે પોતાની તરફ થોડા વધારે આકર્ષિત કર્યા છે તેનું વૈધીવાર લાગે છે. આવો એક પ્રદેશ એ આપણાં રાજ્યમાં લોકવાચીમાં ‘સૌર’ તરીકે ઓળખાય છે. સાયુદ્દીના અગાધ વારી જ્યાં પવિત્ર જ્યોતિરીંગના પગ પામાં છે તે આ મલક છે. રાલામથ્યા સિંહબાળાની આણ આચે પણ તેમના વિત્તાંસાં સંપૂર્ણ તેવા પ્રવર્તન છે. ગરવા અને મેનનંકશ માલાવાલીઓનું જીવન એ વન લાગે રહ્યા મારીઓને સાથે સંદર્ભાનું હિલાસ માથાનું હોય તેનું લાગે. કચારેક સંહજીવન જીવના પક્ષોમાંથી એક પક્ષ મયદા મૂકે તો હીચાનાઈ જેવી હુંગાંગ લઈને તેને બ્યાથ તોળે છે. મેખાલીભાઈ જેવા સમર્થ સર્જક નાની પણ ગૌરવપૂર્ણ આ ચદભને ‘બાચન કાબ્ય’ કાબ્યથી અમચ્યક ખ્રાણ કરે છે. લોકકલિ કંદ છે એક વધત પત્ર તો સો એચે આ મુલકના દર્શનનો લાલ લેવો જ ખોલીએ. નહિતર? નહિતર અવતાર એથે જાય! લાગદીનો કેવો કવાલેક? ઉછાળા!

સોરઠ ધરા ન સંચયો,
ન ચટ્ટથો ગાઠ તિરનાર
એવે જીબને એવે મી

ન્હાયો ન ગગા ગોમતી,
એનો એળો ગાવો આવતી

કવિતર રાજીના શુદ્ધલ, મનોજ ખડકદિવા કે આપણા
લોકકૃતી દાદાના સુમલિંઘ લંજનોમાં તિર અને જિરાના-
સોરઠના દર્શન પણ ખૂબ વિશીષિત રીતે થાય છે.
લોકસાહિત્ય થકી સંસ્કારની સંવાદાયી વધાવનારા
લીધુણાનીબાબત ગરીબી અનેક વાતમાં સારઠની મહીએ સોડમ
સાથ રીતે જ મગટાણી જોવા મળી છે. આ મહીએણા મલકને
પાદિસ્થાન સ્વામી જોડવાની તલબાતી નીચેથી ક્રિયા શરાનન
કરે અને સમસ્ત મજા તેની સામે ભાગૃત બની, એક જલ્દી
નીલી રૂફે તે ઘટના પણ આ પ્રેરણીની! નવેંઅન મહિનાનાં
તથા હિપોટિસમના ભાતીગળ સમખ્યામાં આ ઘટનાનું સહેલે
સમરથ થાય. તે કાંઈ જ ભારત સરકારમાં રહીને આ
વિષય (વીરાગસત્તાપાત્ર) સંભાળતા એક પોલાઈં
સંકલ્પયાત્રાના ગુજરાતીની પણ તેમાં રહી કરોડી હીટી હતી.
સંસ્કાર પટેલના નીચેથાનક મન તથા આગ્ની દુર્મિતાના
નામથી મજાને દોરવાણી આપીતી વિદ્યશક્ષણ નેતાજીબીરાના
સુનેણી ઝૂણાગઢના આદુર્દીટી રીતે ઉસ કર્વાયાં આવેલા
મજાનો સુખદ અંત આંદો. ઓક્ટોબર પદ્ધતના અંતમાં

નવાળ નાચી ગયા અને ત્વારણાં સરદાર પટેલની પ્રેરક
ઉપસ્થિતિમાં સોરઠ હરબની હેઠાલે ચાટદું. શામગદાસ
ગાંધીની સમર્થ નેતાગીરી હેઠળ વાતાવિક રીતે તો આ
પ્રભાનો તેમજ ભારત સરકાર તથા સાંસ્કૃતિક નેતાગીરીની
કુનેણો વિષય હતો.

જગતના ઈતિહાસમાં એવી ઘટનાઓ અધ્યક્ષ જોવા
મળે છે કે જ્યારે શાસકો ટૂંકી તથા તાર્યાં દરિયે પ્રભા
સમસ્તની લાગાણીની કોરટ
અવરવાળા કિંબાને કેટાંક
મહુવલના નિશ્ચિય કરાવો અને
તેનો જો રજુખુલીય અમલ
કરાવાન પ્રયાસ કરે છે.

અન્યાયાના આવા દીકે ડિસ્કાસમાં શાસકો અને પ્રભ વચ્ચે
સંખ્ય થાય છે પરંતુ કાયારેક પ્રભના નસીબમાં આ હેતુ
માટે લાંબો તથા બાતના પાર્થી સંખર્ખાળ લાખાયોલા હોય
છે. જૂનાગઢની આચારી હકુમતના સંખરણન પરિણામે કે
સખણના વિષય અને શાસકોના ગાડપણો પરાવરણ થયો
તે ઘટના ખૂબ જ ગતિશીલ અને લિંગિયામક ભણણ છે.
ગાંધીની સમયમાં જ માસ્કમાનોના ભાવ્ય વિષય થયો.
સંખરણી કપડી મધ્યિકા દરચાનાન પ્રભા ચોક્કસ અનેક
પ્રકારની વ્યક્તિગત તથા સાસુંકિક વાતાના અગવોયાંથી
પસાર થઈ. પરંતુ તેમનું મનોળાન સહેજ પણ નથતું ન

પદત્તું તે નોંધપાત્ર હકીકત છે.
દેશને આગામી આપવાના ખ્રિટિશ પાલભેન્ટના
કાવદારી દેશી રાજ્યોની તથા અંગેરે સરકાર વર્ચેના
તમારા કરારો કે સમજૂતીઓની અંત આવતો હતો.
આથી આવા જીવાનો હિન્દુસ્તાન અથવા પાકિસ્તાના
સાથે જોડવાનો વિકલ્પ આપી શકે. કાશીરે તથા
હેરદારાદમાં પણ આ જોડાણની બાબતને લઈને
અનિષ્ટાયકતા ઉલ્લિ થઈ તેમ જૂનાગઢના નવાઓ
વાતાવિક સિદ્ધિનો વિચાર કર્યું સિદ્ધાય પાકિસ્તાના
સાથે જોડવાનો નિષ્ઠા લાઈક કર્યો. જૂનાગઢના નવાઓ
તથા તેમના દિવાન લુક્કી મલનાની લાગાણી કર્યા
સિદ્ધાય, તેની સારે આમ ઉપેક્ષા કરીને એવી વાતનું
સમર્થન કરવા આગળ કોઈ એક મદ્દેની હિન્દુસ્તાનાન
કે પાકિસ્તાન સાથે જોડવાનો નિષ્ઠા કરવાની નવાઓની
અવિકાર છે. તેમાં મલને પૂર્વાણી કે તેમની લાગાણી
સમજૂતાની કથા જરૂર છે? આથીના સમયે આવી

મહિલાની ભૂલ કોઈ પણ કારણસર કરનાર શરીરકાના દિવસો જાણે ભરાઈ જતા હોય છે. કાળાના માવાથુંમાં અપયાસ લઈને વિલન થાવાનું જ તેમના ભાગ્યમાં રહેલું હોય છે. ગાંડીજીને પણ નવાજનો આ નિર્ણય અનુષ્ઠાન લાગ્યો. ‘જીનાગટ પાડિસ્તાનમાં કેવી રીતે જઈ શકે?’ તેવી સભજ લાગાવી તેમણે વ્યક્ત કરી. શામદાસ ગાંધીની આગેનાનીમાં થયેલ મુક્તિ માટેની જાયદાને ગાંડીજીના આશીર્વાદ તથા સરદાર પટેલનું બણ મળ્યા હતા. જે લડતાના સમર્થનમાં સમર્ટન મળ બેઠાવેલી હોય અને જે ન્યાયના પાચા ઉપર લડાતી હોય તે નિષ્ફળ જતી નથી તેની સાક્ષી જગતના ઈતિહાસની ઘણી ઘટનાઓ પૂર્વે છે. આરંભી કંકુમતીની ઘટનાન આવી જ એક સ્વર્યાંહ તથા ન્યાય મણવાના માટેની લડાકી હતી.

નવાજ મહોનાભતાનાન (શ્રી) તથા તેના કુટુંબનિતિજ્ઞ દિવાન શાહનાબાદ ઝૂભોની સુરાત પાર ન પડી રહેનું ગોર્ખ વર્ષ શકાય તેવી ઘટના છે. આરંભી કંકુમત એક વિશિષ્ટ ઘટના તથા સુધ્યાચોભિત વ્યવરથા હતી. આરંભી કંકુમતીની લડતને પ્રણાના તમામ વર્ગાનું સમર્થન મળ્યું હતું. શામદાસ ગાંધી, સુરગભાઈ વડ, રસિકભાઈ પરોંન, દૂર્લભજી પેટાની, દાઢાર ગોપાલકાંદ, રૂમાદી આદારી, પુષ્પાલન મહેતા વગરે અનેક મતોની અને ઓજસ્વીની નેતાઓને લડતને અસરકારક દ્વારાથી આપી હતી. તેમના વિષય એ જ કાળના ગતિ હતી. કાશી કાગ (ભગતાબાપુ)એ આ વાત તેમની સરળ છતાં

અસરકારક વાતીમાં મુક્તિ છે.
 'કાગ' સાઇધન બદા કાળના રમકડાં,
 ખૂલાગઢના બનાવે જાણાયું,
 બાબી મહોબત તણે હી ફર્યુ કે સમય
 તે સમય એ બધું કામ નાયું'
 શામળાદાસ ગાંધીની વધારાના કવિ કાગ લખે છે:
 માતા વધારો મોલીની, સદગીના ગાવે ચારણાં,
 દાખેલ ધાવણ કર્યુ ઉજવાન, વિર તણ વારણાં,
 હું 'કાગ' ગાંધી ઓફ ગાતો, સાથ લીજીઓ
 શામળો ...
 ઓકટોબર-નવેમ્બરના મહિનાઓમાં આ પ્રલકીય

પચાણી આગળ વધતા હોય
તો તે ગતિને એકાં શાસક તો સું પર્યંત કાળન ગમે
નેવો વિપરિત મ્રવાહ પણ અટકાયી શકતાન નથી. આ
તાતીની પુનઅતીતિ સોરઠની આ ઘટણાને વાગોળીએ
આરે જરૂર થાય છે. ગુજરાતની ભાવી પેટીઓ સુધી
જરૂર જરૂર થાય છે, જીવન રામા જીવી આ ઘટણા છે.
કાળનાં અવિરત હેવતાની મ્રવાહ પણ તેની અભિકૃત છાપ
દરેકી લે કરી એવી પ્રાતિનિધિત્વ નથી. આ પ્રાતિનિધિત્વ આ

निर्माण लोकविना शब्दातीयी वर्णन करीछे।
 सिंह गिरा मठ मंडिरा नाची नीट नारा,
 खातां बातां बंदरा, सोरठ संत सरा
 • तेज तरणे
 ओदीशा (ओडिशा) तथा अंगिना काठा विस्तारणा
 डेटलांक विस्तारोमां तारेतरामां ज झूँझूँखेला वावापोडाओ
 अनेक शिखवा जेवी तथा आपसि समेते अनुकूलम करवा
 देवी भाबतो सभाज सामे तेमने तंत्र समेत मूर्छी छे.
 उपर्युक्तवारी कंठलो भोटो फैर पाइने मानव लानाहानि कदाच
 निर्माण लोकविना शब्दातीयी रोकी न शक्त हो अटकावी तो जरूर शक्त हो ते
 तात पाण पुण: चार थार. ओडिशा राजा दिव्यांशु दिनारा
 निर्माण गोपालपुरुषां वावापोडो हो प्रथम आटके तेवी
 आगाहा राजा त्वावालिक दीर्घी ज गोपालपुर भावी
 छन्दु. परंतु गोपालपुरुषां दिव्यांशुनारे आवेदी दीवाराई
 जर्जरते रहे ते जरूर हुंदू. आ दीवाराईनी कमरियाईनो
 नीत्र गतिथी झूँझूँकाता भेखी पवन सामे आपी रात
 देखेञ्जल यातु राणीने माहिती पर्यायादता रहा जे माहिती
 आपसिना निवारण माटे, सामनो करवा माटे जरूरी
 रही. आ नाना शीलना कमरियाईनो ने कुँदुणो चिनाव
 मध्यम विस्तार पावी अनेत्र सुमासाम! कान शिरी जास
 विहारमा आवाजो, बाढी-बाढीनामा तुरीने परेष
 उत्तर तथा काचना टूकडाओ वरचे पोतानी फूर्ज
 नेभावनारा आ कमरियाईओ अने तेमाना हुँदूणीजनोने
 लालम नहि करीछे? कर्जानां भीषण लूँकूप वरपते पाण
 आवा फूर्ज परस्तीना किस्सा लेवा मज्जां हुंता. आ
 भाबत माथ्यारोनो प्रकाशित न थाए होय तो कदाच ध्यान
 गहार पाण जात.